

Họ và tên tác giả: **Đoàn Minh Diệp**

Ngày sinh: 07 - 9 - 1969

SĐT: 0912 514 650

Năm vào ngành: 1990

Đơn vị công tác: Trường Tiểu học Long Biên - Hà Nội

**BÀI VIẾT VỀ GƯƠNG "NGƯỜI TỐT, VIỆC TỐT"
NĂM HỌC 2022 – 2023**

Trong số những ca khúc viết về tình mẫu tử, tôi yêu thích nhất là bài hát **Mẹ yêu** của nhạc sĩ Phương Uyên. Lời bài hát với những ca từ tha thiết được viết lên từ tận đáy lòng của những người con, thể hiện tình cảm và sự biết ơn to lớn vĩ đại dành cho người đã sinh ra mình. Cứ mỗi khi nghe những ca từ yêu thương ấy cất lên, tôi lại xúc động

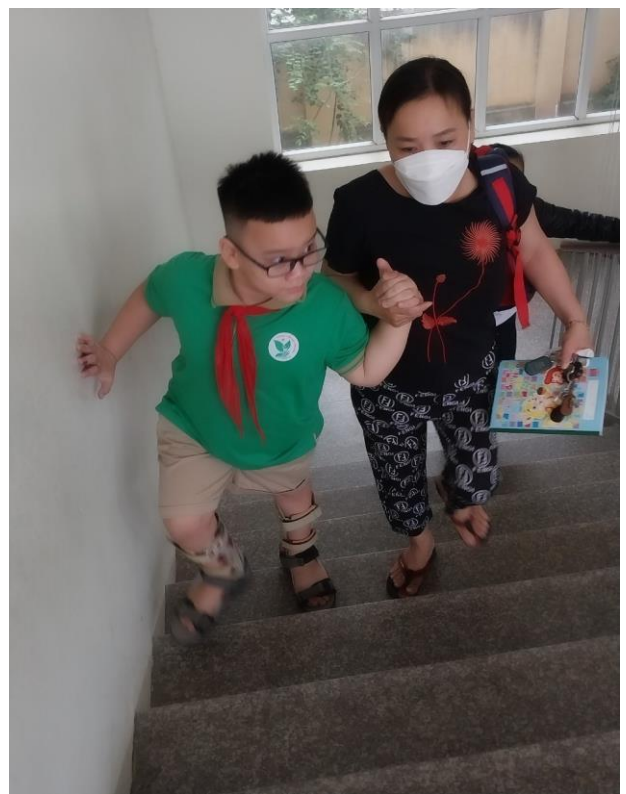
nghĩ tới những người mẹ và những đứa con, những con người đã gắn bó số phận với nhau từ khi đứa con mới hình thành trong bụng mẹ...

*“ Sinh con ra trong bao nhiêu khó nhọc
Mẹ ru con yêu thương con tha thiết
Mong cho con luôn luôn ngoan hiền giấc no say
Vì đàn con thơ ngây bao yêu dấu
Đã hy sinh cho con bao nhiêu tuổi đời
Mẹ đã bên con
Mẹ đã cho con lớn lên.

Luôn bên con khuyên răn con nên người
Mẹ yêu thương con hơn yêu cuộc sống
Mong cho con luôn luôn yêu đời sống vui tươi
Tình thương cho con bao la biết mấy
Những đêm ôm con trong tay khóc ướt vai con....”*

Và đến khi gặp chị Nguyễn Thị Hương - mẹ của em học sinh Vũ Nguyễn Gia Minh, lớp 4A4 năm nay - tôi càng thấy thấm thía hơn nữa những gì mà một người mẹ yêu con có thể hi sinh vì đứa con thân yêu mình đã mang nặng đẻ đau.

Bé Gia Minh sinh non vì một biến cố cơn co bất thường của mẹ khiến bé ra đời sớm, khi bé mới ở trong bụng mẹ được 27 tuần. Ngay từ khi lọt lòng, các bác sĩ đã cảnh báo cậu bé có thể sẽ mắc phải một số căn bệnh của trẻ sinh thiếu tháng. Chị Hương nuôi con trong sự phấp phỏng chờ đợi một phép màu nhiệm để đứa con yêu quý được phát triển bình thường như những em bé khác. Trộm vía cậu bé lớn nhanh, bụ bẫm, trắng trẻo và biết nói rất sớm. Chị Hương kể: chưa đầy một tuổi cu cậu đã nói leo leo, biết gọi bà, bố, mẹ và biết gọi tên các sự vật xung quanh.... Nhưng số phận không mỉm cười với mẹ con chị. Đến giai đoạn tập bò, tập đi, triệu chứng kém vận động của bé Gia Minh thể hiện rõ dần. Khi con lên 2 tuổi, thấy con mãi chưa đi được, chị Hương đưa con đi khám và mặc dù đã chuẩn bị tinh thần từ trước, chị vẫn choáng váng khi nghe bác sĩ kết luận tình trạng của con: Bé bị chứng bại não không đặc hiệu, gây nên sự co rút gân chân làm bé chậm đi và kém vận động di chuyển.

Chị Hương và con trai ngày ngày cùng tới lớp

Thế là hành trình cùng con tập đi bắt đầu từ đây. Hàng ngày chị Hường tập cho con vận động theo những bài tập các bác sĩ hướng dẫn. Từng ngày, từng ngày trôi qua. Từng chút rồi từng chút một. Bé Gia Minh đã đi được theo ven tường khi tay em và tay mẹ nắm chặt nhau. Rồi thì cậu bé cũng đi lại được, thậm chí đôi lúc em hứng chí lên cũng cố gắng chạy nhảy tung tăng như những đứa trẻ cùng trang lứa. Nhưng bước đi của em không vững vàng được như các bạn. Hai chân em không bước được những bước đi thẳng hàng bởi đôi chân của em bị các chứng co rút gân ảnh hưởng lên, đặc biệt chân phải của em được chẩn đoán là bại chân bẩm sinh.

Lên 6 tuổi, Minh được mẹ dẫn tay đưa em vào học lớp Một tại trường Tiểu học Long Biên. Hàng ngày chị Hường cùng con đến lớp. Đưa con vào chỗ ngồi xong chị mới an tâm ra về đi làm công việc của mình. Giao phó con lại cho cô giáo, ban đầu chị cũng lo lắng, sợ con muốn đi vệ sinh giữa giờ hoặc con muốn ra chơi vui đùa cùng các bạn sẽ dễ bị va chạm và ngã vì con đi lại không được vững. Nhưng cậu bé thích nghi rất nhanh với các hoạt động tập thể. Lại được cô giáo lưu tâm để ý và các bạn nhiệt tình giúp đỡ, Gia Minh học và vui chơi cùng các bạn không mấy khó khăn. Buổi trưa có hôm chị Hường tất tả tới lớp đưa con đi vệ sinh, chị thấy cô giáo và các bạn đã giúp Minh giải quyết xong mọi việc và con đã chuẩn bị đi ngủ cùng các bạn. Rất xúc động trước tình cảm và sự quan tâm của cô giáo dành cho con trai mình, chị Hường tình nguyện nhận vai trò Trưởng ban Phụ huynh của lớp. Chiều chiều, cứ lúc nào thu xếp xong được công việc gia đình, chị Hường lại qua lớp giúp cô và trò trang trí lớp, lúc lại dọn vệ sinh lớp sau giờ học; hôm thì cùng cô giáo đến thăm nhà học sinh nghỉ ốm. Dần dà, chị Hường trở thành Phụ huynh học sinh được nhiều người biết đến vì sự nhiệt tình dành cho trường lớp của con trai. Sáng sáng hai mẹ con vào lớp. Chiều chiều con cùng mẹ ở lại cuối giờ. Chị hỏi han cô giáo về việc học hành của con, xem con tiếp thu bài ra sao, có vấn đề gì khó khăn với con và với lớp không. Chị mua quà sinh nhật cho các con trong lớp và tổ chức sinh nhật cho các con hàng tháng. Trường tổ chức cho học sinh đi thăm quan ngoại khóa, chị xin cô giáo cho Minh đi cùng với các bạn vì chị

không muốn con cảm thấy mình bị thiệt thòi so với bạn bè. Tất nhiên con đi thăm quan thì mẹ cũng đi cùng, bởi trên mỗi bước đường con đi, con không thể xa rời được bàn tay nắm đầy yêu thương và mạnh mẽ của mẹ Hương. Nhìn con được vui chơi đùa nghịch cùng các bạn, tiếng cười con vang lên, niềm hạnh phúc của người mẹ dâng trào tràn đầy khoe mát. Chị thấy sự hy sinh về thời gian công sức của mình thật là không uổng phí.

Gia Minh trong lần đi thăm quan cùng các bạn lớp Hai

Con trai lên học lớp nào, chị Hương lại tiếp tục làm Trưởng ban Phụ huynh lớp ấy. Cha mẹ học sinh các lớp 1A4, 2A4, 3A4, 4A4 luôn tin nhiệm bầu chị Nguyễn Thị Hương làm Trưởng ban Phụ huynh của lớp. Và chị không phụ lòng tin tưởng của cha mẹ học sinh cùng giáo viên chủ nhiệm lớp. Lúc nào cô trò cần sự trợ giúp, hỗ trợ gì là chị đều có mặt. Cứ đưa con đến lớp là chị quan sát xem lớp học đã sạch sẽ chưa, các con ăn sáng xong chị nhắc con bỏ giấy rác vào thùng, chị cùng các con kê lại bàn ghế cho ngay ngắn thẳng hàng chờ cô giáo vào lớp để giờ học bắt đầu được ngay. Không chỉ hỗ trợ cô trò trên lớp, chị Hương còn là người tin cậy để các bậc phụ huynh trong

lớp tâm sự những vấn đề của gia đình, con cái... Đã nhiều lần chị Hương cùng GVCN đến nhà các học sinh trong lớp để thăm hỏi khi các con hoặc PHHS đau ốm, cũng có khi chị đến để vận động phụ huynh cho con tham gia hoạt động ngoại khóa, lại có cả lần chị đến gặp bố mẹ học sinh để nói chuyện tế nhị như vận động PH thu các khoản đóng góp theo quy định cho con đã quá hạn từ lâu. Với cách trò chuyện tâm tình thủ thỉ, phân tích đúng sai hơn thiệt, cùng sự nhiệt tình không quản khó khăn ngày đêm của chị, nhiều cha mẹ học sinh của trường, của lớp con chị học đã hiểu rõ thêm nhiều vấn đề về trường lớp. Chị đã tạo dựng được đội ngũ cha mẹ học sinh hết sức nhiệt tình và luôn ủng hộ các hoạt động giáo dục của nhà trường. Có thể nói, chị Nguyễn Thị Hương đã trở thành bạn tâm giao của rất nhiều cha mẹ học sinh không chỉ lớp con trai chị học mà còn của rất nhiều phụ huynh trong trường Tiểu học Long Biên. Về phía Nhà trường và các cô giáo chủ nhiệm, sự tận tâm cùng những ý kiến đóng góp của chị về một số hoạt động của trường lớp đã giúp nhà trường và giáo viên chủ nhiệm lớp điều chỉnh kịp thời những hoạt động cho phù hợp hơn với học sinh. Chị luôn là cầu nối vững chắc giữa CMHS với GVCN và Nhà trường trong mọi hoạt động.

Chị Hương kèm con học ở nhà sau những buổi con đi tập trị liệu

Năm Gia Minh lên lớp Ba, nhiều thời gian con phải học online, và con còn bị hạn chế việc tập đi vì phải nghỉ ở nhà phòng dịch Covid-19. Vì ở nhà nhiều con tăng cân nhanh, sức nặng cơ thể dồn lên đôi chân vốn đã yếu gân, nay càng làm con khó đi lại hơn. Khi đưa con đi khám lại hồi hè 2022, chị Hường được các bác sĩ khoa Chấn thương chỉnh hình Bệnh viện Xanh - pôn tư vấn cách phục hồi khả năng vận động cho con bằng phương pháp mới tiến tiến hiện nay bắt đầu áp dụng ở Việt Nam, đó là **mổ chuyển gân hai bàn chân**, đưa gân về đúng vị trí và bổ sung thêm các sợi gân vào bó gân cổ chân để con có thể đi lại vững vàng hơn.

Một hành trình mới lại bắt đầu cùng mẹ con chị Hường, với những ngày dài nằm viện khi con thực hiện ca mổ rất phức tạp và đau đớn. Nhìn con thiếp đi sau ca mổ kéo dài với đôi chân quấn băng trắng xóa, người mẹ cảm giác mình cũng đau buốt trong tận trái tim. Vết mổ lành cũng là lúc con chuyển sang tập phục hồi chức năng cho đôi chân đã đứng thẳng được hơn trước.

*Bạn Gia Minh đã
đứng thẳng được
trên đôi chân mới
mổ nối lại gân.
Hè 2022*

*Chị Hường và con trai tại phòng tập Vật lý trị liệu,
sau khi bé Minh mổ chuyển gân hai bàn chân*

*Chị Hường
giúp con đi dép
có nẹp chân
theo lộ trình
điều trị của con*

May mắn dường như đã mỉm cười với bé Gia Minh, khi lần mổ này đã giúp con đứng thẳng được người hơn, hai chân con khi bước đi không bị hướng ra ngoài như trước. Hết hè cũng là lúc con được tháo bột, tập đi và có thể đến trường vào đúng dịp khai giảng năm học mới. Chị Hường lại đồng hành cùng con trên con đường đến trường. Mỗi bước con bước lên cầu thang là mỗi bước mẹ Hường nắm tay dìu con bước lên phía trước. Cậu con trai bé nhỏ ngày nào giờ lên lớp Bốn đã to lớn nặng cân hơn cả mẹ. Có hôm chị đón con đi tập đúng lúc trời mưa, bậc thang trơn trượt, con không giữ được thăng bằng đã ngã xuống kéo theo cả mẹ. Chị Hường vội vã lao theo đỡ con đứng dậy, chị kể lúc ấy chị rất hoảng, chỉ sợ con ngã gập chân lại thì bao nhiêu công sức các bác sĩ mổ và công tập luyện của con sẽ mất hết, con lại đau đớn và phải mổ lại từ đầu. Sức mạnh từ tình yêu con tha thiết của người mẹ đã giúp chị kịp thời đỡ được con không ngã quy xuống. Rồi còn những buổi chị chở con đi tập từ Long Biên sang Bệnh viện Xanh - pôn, đường phố đông đúc, chị vừa lái xe máy vừa lo con bị va chân vào người đi đường. Tối về chị lại cùng con học bài, giúp con làm bù những bài tập con thiếu khi đi điều trị.

Chị Hường và con trai giờ đã to lớn hơn cả mẹ

Năm tháng trôi qua, hai mẹ con chị đã cùng nhau vượt qua được biết bao những khó khăn thử thách của cuộc sống. Nhờ có người đồng hành đầy yêu thương là mẹ Hường bên cạnh, cậu bé Gia Minh luôn lạc quan vui vẻ. Chị Hường vẫn tiếp tục làm Trưởng ban Phụ huynh học sinh lớp 4A4. Dù hàng ngày sau buổi học của Minh, hai mẹ con lại đi tập phục hồi chức năng cho đôi chân của cậu bé, nhưng chị Hường vẫn sắp xếp được công việc gia đình để làm tốt vai trò một Trưởng ban Phụ huynh. Chị phối hợp cùng cô giáo chủ nhiệm và các bố mẹ để tổ chức vui Trung thu cho các con. Rồi chị cùng các con làm bưu thiếp tặng các thầy cô giáo nhân các ngày lễ, làm Báo tường chào mừng ngày Nhà giáo Việt Nam... Với việc học của con, chị Hường không bao giờ để con bị thiếu hụt kiến thức bài vở so với các bạn ở lớp. Hôm nào có buổi tập sớm con phải nghỉ học là cuối giờ về chị tất tả rẽ vào trường gặp cô giáo hỏi bài cho con, chị chụp vở mấy bạn chữ đẹp trong lớp về cho con ghi bài bù. Nhờ vậy, cậu bé Gia Minh học rất ổn. Em nắm vững kiến thức cơ bản các môn học, ghi chép bài đầy đủ cẩn thận. Trong giờ học Minh tích cực phát biểu, bài tập cô giao em luôn hoàn thành tốt và rất thích xung phong lên bảng chữa bài.

Còn chị Hương vẫn luôn là một Trưởng ban Phụ huynh đầy tin cậy của Nhà trường và của lớp 4A4. Sáng mai đây, chị sẽ đến trường lúc 6h30 phút để cùng các bác nhà bếp nhận thực phẩm, kiểm tra an toàn thực phẩm cho bữa ăn trưa của các con học sinh. Chị cũng đã lên kế hoạch tổ chức đón Năm mới cho các con và mua phần thưởng tặng các con khi Học kì I kết thúc. Một người mẹ tuyệt vời không chỉ đồng hành cùng con trai mình trong hành trình chữa bệnh, chị Hương còn luôn là người đồng hành cùng tất cả các con học sinh và CMHS, GVCN lớp 4A4.

Chúc hai mẹ con chị luôn tràn đầy niềm lạc quan yêu đời và tôi luôn vững tin vào tương lai tươi sáng của bé Gia Minh khi có một người mẹ tuyệt vời như mẹ Hương của bé. Những ai quan tâm tới câu chuyện của hai mẹ con chị Nguyễn Thị Hương, có thể ghé qua ngôi nhà nhỏ luôn tràn đầy tình yêu thương của gai đình chị ở số nhà 117 ngõ 98 phố Đàm Quang Trung, phường Long Biên. Tôi lại mượn lời của bài hát *Mẹ yêu* để làm đoạn kết cho câu chuyện về người mẹ ấy, một phụ huynh học sinh mà tôi vô cùng ngưỡng mộ, khâm phục và tin yêu.

Ánh sao đêm cho con sáng soi là mẹ yêu

Khúc hát ru con trong giấc mơ là mẹ yêu

Mẹ là cánh chim cho con bay thật xa

Mẹ sưởi ấm cho tâm hồn con mẹ yêu

Dắt con đi qua bao nỗi đau là mẹ yêu

Tiếng con kêu gọi tên suốt đời là mẹ yêu

Ôi mẹ yêu!!!

Đoàn Minh Diệp

Giáo viên chủ nhiệm lớp 4A4

Trường Tiểu học Long Biên